

[Tyroll]

der for at foretage en regelmæssig vurdering af disse fikseringer.

Der var tale om for lav personalenormering, som kunne bevirke, at det var nødvendigt at samle klienterne på større afdelinger og ofte at anbringe de mest vanskelige sammen, hvilket også medfører, at mange må lægges tidligt i seng, og at mange må fikseres. Der var kritikpunkter vedrørende de bygningsmæssige rammer, hvor ombudsmanden ankede over, at der var for store afdelinger. Der var mangel på eneværelser, og også dette fremmer anvendelsen af fiksering. Endelig medfører de store afdelinger også en mere restriktiv linje, for at personalet overhovedet kan overkomme pasningen.

Det var nogle af de reelle indfaldsvinkler, der var til løsningen af dette problem, men det ses ikke, at der i de lovforslag, der er fremsat her, bliver gjort noget for at ændre på disse ting. Nej, man søger blot for, at der nu er lovgivningsmæssig dækning for, at man kan foretage disse indgreb over for klienterne. Så er den sag i orden, og så forholdet man sig ellers neutral med hensyn til det serviceniveau, som skulle forbedres for at få dette problem ud af verden.

Dernæst må vi se på et andet ressourceproblem, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt de handicappede, når de optages i daginstitutioner, vil få rimelige vilkår. Her er der problemer, som man også tidligere har haft lejlighed til at diskutere her i folketinget. Det drejer sig om det serviceniveau, der er til stede i de forskellige daginstitutioner, og hvordan det er blevet forringet igennem de sidste år. Det er klart, at skal de handicappede have gode muligheder for at blive hjulpet af et ophold i daginstitutionerne, så kræver det, at disse i forvejen er velfungerende, men det er desværre ikke tilfældet på grund af de famøse besparelser, der er gennemført på dette område, og som altså ikke gav nogen besparelser i realiteten.

De forringede muligheder for et godt resultat af integreringsprocessen fremgår tydeligt af den nylig fremkomne lægerapport om konsekvenser af nedskæringer i daginstitutionerne, en rapport, der er fremsendt til folketinget. Jeg skal citere et par enkelte bemærkninger, der er gjort i denne, for at belyse, hvordan folk, som arbejder med disse problemer ret nær inde på livet, ser problemerne. Der er for det første overlæge Hedvig

Jacoby, børnepsykiatrisk afdeling på Københavns amtssygehus i Gentofte, der siger:

»I forbindelse med nedskæringerne på daginstitutionsområdet pr. 1. april 1976 har vi på børnepsykiatrisk ambulatorium mærket, at de meget belastede og behandlingskrævende børn ikke i samme omfang som tidligere har kunnet integreres i samfundets normale institutioner. Generelt er vort indtryk, at børn med psykiske vanskeligheder ikke får den relevante stimulation i daginstitutioner efter nedskæringerne. Specielt har børnene følt sig mere uden for gruppen i daginstitutionen end før nedskæringerne. De er af de øvrige børn blevet betragtet som afvigere og har i nogen grad været gruppelese.«

Det er altså problemer, som pædagogerne har haft vanskeligt ved at løse, fordi de ikke har haft de nødvendige ressourcer.

En anden, forstander Erik Andersen fra statens institut for talelidende i Hellerup, kommer også med nogle bemærkninger:

»Nedskæringerne af personalet i børnehaverne har for taleinstituttets klienter betydet, at værdien af den integrering af handicappede børn i normalbørnehaver, som de fleste er enige om er rigtig, og som hele sociallovgivningen jo lægger op til, er blevet udhulet. For de mennesker, der daglig konfronteres med problemerne, er der et ubegribeligt svælg mellem de principper, man er enige om, og den laden stå til, der præger for mange dele af opfølgningen.«

Altså også en klar mangel på tro på, at der egentlig med de ressourcer, der er til stede, vil være nogen muligheder for ordentlige hjælpeforanstaltninger for de klienter, der vil blive flyttet ud på disse daginstitutioner.

Så har noget af løsningen på disse problemer været: nå ja, men så kan vi jo ansætte nogle støttepædagoger. Det må nok siges i allerhøjeste grad at være en nødløsning at ansætte nogle støttepædagoger, der skal fungere lidt ude til siden i forhold til den i forvejen dårligt fungerende daginstitution, skal prøve på at løse problemerne for enkelte, der er kommet i klemme som følge af de besparelser, der er gennemført.

Også her er der i denne rapport, som altså er fremsendt til os, sagt noget om, hvad det vil betyde, hvis man i højere grad kommer til at satse på disse støttepædagoger, hvad man ligesom kan ane vil blive resultatet i det lov-